

ALMI TUGEV - 65

(20 september 1946)

(luuletaja)

"Olen rannalaps. Sündinud Saaremaal Turja külas, mida süleleb Riia laht. Peale mu armsate vanemate kasvatasid, hoidsid mind merelained, kadakased karjamaad, kastemärjad põllu- ja metsateed."

Olen tuulte ja tormide tütar

ja merega sõprust ma pean.

Ta endaga kaasa mind võtab,

vahuharjades möllata hea.

Vetemühas end kindlana tunnen,

rannalapseks kord sündinud ma.

Meri kaugel, end kurvana tunnen,

ei temata elada saa.

Ta kohinas rahu ma leian,

parim palsam mu hingele ta.

Kõik mured ta laineisse heidan,

on merega olla nii hea.

/Luulekogust "Valgus pimeduse üle"/

Pärast Kallemäe 8-klassilise kooli lõpetamist hakkas juubilar edasi õppima Tallinna Klementi nim. kutsekoolis rätsepaks. Lõpetades kooli kiitusega, oli Almil koolijuhilt soovitus minna

edasi õppima Leningradi, aga raha edasiõppimiseks ei olnud ning kõrgharidus Leningradis jäi saamata.

Oli vaja hoopis tööle asuda ja töökohaks sai Saare kombinaat, kus Almi töötas viienda kategooria meesterätsepana.

Autokoolis õppimise järel oli töökohaks Saaremaa tuletõrje. Päästeteenistuses töötas Almi Tugev üle kolmekümne aasta, viimased aastad enne kojujäämist oli häirekeskuses dispetšer-päästekorraldaja ametis.

"See oligi mu eluunistus - abistada inimesi, selles suhtes olen oma eluga rahul, et olen saanud teha tööd, mida olen alati teha tahtnud."

/Kokkuvõtte artiklist: Rauniste, V. Almi Tugev - looduse- ja merelaps ning lihtsalt hooliv inimene"/

Headusel on imevägi - avab südame,

naeratusel võluvägi - pühib kurbuse,

heldusel ei lõpe vara - taevas

õnnistab,

aususel on kullast süda - targu talitab,

tarkusel on elus kaalu - tasub omada,

aga armastus neist üle - usub, loodab,

andestab....

/Luulekogust "Hingease ja eluniidid"/

Luuletusi hakkas päästametis oma igapäevast leiba teeniv Almi Tugev kirjutama alles 1995. aastal. Esimene luuletus valmis ühel ööl valves olles väsimusega võideldes ja see sai pealkirjaks "Mälestus kodust."

Kadakate keskel, mäeharja peal

seisab linnupesa kolme pojaga.

Ema-isa vaevast kokku kantud see,

meretuulte kiuste püsib veel.

Kevadhommik udus, tõusva päikse kuld,

koppel, vana paju, mesilaste summ,

kuldsed varsakabjad, kraavis jooksvad veed,

kas see polnud ilus lapsepõlve teel...

.....

/Luulekogust "Valgus pimeduse üle"/

Poetess on hingelt looduse- ja merelaps. Ta luuletab isamaast, loodusest ja usust, loomingus peegeldub suur kodukandiarmastus ja austus teiste inimeste vastu.

Luulekogud: Valgus pimeduse üle (1998)

Hingese ja eluniidid (2000)

Hinge keel (2003)

Elu läbi imede (2006)

Eluvilju jagades (2011)